כיצד פרק שני יבמות כא.

כי אם כל התועבות האל. גבי עריות כתיב ומשמע התועבות הקשות: **מכלל דיש רכות.** וקלות מהן ואסורות: **אלה.** במדות כתיב[1] כי תועבת ה' כל עושה אלה כל עושה עול ומדקאמר יותר משל עריות מכלל דהא[2] לאו קשה הוא: **הכיצד אלה.** מכל התועבות האלה ונכרתו[3]:

עריות אפשר בפקנה. כל זמן שלא הוליד ממזר יפרוש הימנה ויתמדנו אכל מדות גזל את הרבים הוא ואינו יודע למי יחזיר ואע"ג דקיימא לן[4] יתקן בהם לרבי רבים לאו תשובה מעליתא הוא: **ואון.** לשון אונים בית אחיזה כדאמר בעירובין[5] לימד דעת את העם דאגמרה בסימני טעמא ואסברה בדמי גמר מילתא ממילתא והזהיר על דברי סופרים כדכתיב ויותר מהמה בני להזהר[6] הזהר בדברי סופרים יותר מדברי תורה וגזר על השניות: **אונים.** של קופה לאחוז בהן הקופה ומשתמרת שלא תפול ה"נ ע"י שניות מתרחקין מן העריות: **פרעהו.** [7]הגילהו לאיסור והוסיף עליו כדי שלא תעבור בו. כמו גדל פרע[8]: **ומרבים את משמרתי.** גבי עריות כתיב: **אם אמו.** אמו כתיבא[9] וגזרו רבנן על אם אמו כדי שלא יפגע באמו. וגזרו נמי באם אביו משום אם אמו ואע"ג דגזירה לגזירה הוא כדאמר לקמן[10] משום דתרוייהו אימא רבנא קרו להו: **ואשת אבי אביו.** משום אשת אביו הכתובה[11]: **ואשת אבי אמו.** ואע"ג דאשת אבי (אם) אמו גזירה משום אשת אבי אביו דתרוייהו אכא רבא קרו להו והילכך מדלא הוא: **ואשת אחי האב מן האם.** דמן המורה ערות אחי אביך כתיב[12] ואמרינן לקמן בהבא על יבמתו[13] דבאחי אביו מן האב קמשמעי אבל אם היה אחיו של אביו מן האם שריא וגזרו רבנן עלה משום אשת אחי אביו מן האב: **ואשת אחי האם מן האב.** כגון נפתלי אחי יוכבד מאביה ונשא אשה אסורה לאהרן משום שייה דאע"ג דאשת אחי אמו לא כתיבא גזרו בה רבנן היכא דהוא אחי אמו מן האב גזירה משום אחי אביו מן האם דהוא נמי שייה [14] ואיכא לד אביו) אבל אם היה נפתלי אחי יוכבד מן האם ולא מן האב מיבעי לקמן בגמרא [ע"כ] לי גזור רבנן עלה לאו: **וכלם כנו.** גזור משום כלמו: **וכלם כנו.** מפרש טעמא לקמן [שם] גזירה משום כלת בנו: **חורגו.** בן אשתו: **ואסור בכת חורגו.** לקמן פריך הא דאוריתא היא אבל אחר אבי אביו אם אביו אם אמו אם אבי אביו אם אמו אם אבי אמו אם אבי אמו אם אבי